

Zprávu o pokušení na poušti, kterému byl podroben mladý muž z Nazaretu, třicetiletý Ježíš, podávají všichni tři synoptičtí evangelisté. Mt a L velmi podrobně popisují ďáblova pokušení Ježíše, nejstarší Mk evangelium je velmi stručné: „... Byl na poušti 40 dní a satan ho pokoušel.“ Opět tady máme čtyřicítka – 40 dní, jak jsme o tom hovořili na Popeleční středě. Dostatečně dlouhá doba rozjímání v samotě, čas přípravy i zkoušky.

Zastavme se u slov „**na poušti**“. Poušť měla pro Židy zásadní náboženský význam. Právě na Sinajské poušti pod vedením Mojžíše byl nesjednocený, z poníženosti a z otroctví vzešlý izraelský národ utvářen v Boží lid. Byl připravován, formován, zkoušen, aby byl hoden vstoupit do zaslíbené země, do země svobody a hojnosti, do své vlasti. Byla mu nabídnuta smlouva s Hospodinem, dostal směrnic, doporučení pro spokojený, šťastný život (Desatero a další podrobná přikázání). Na poušti tento lid zakoušel Boží vedení (mimo jiné ve sloupu oblakovém a ohnivém), Boží péči a pomoc (voda, jídlo – mana a maso křepelky) i ochranu a požehnání. Poušť byla vždy považovaná za sídlo zlých sil a démonů. Izraelci museli prokázat odvahu projít pouští a spoléhat na svého jediného Boha – Hospodina. Pouští – touto nehostinnou, suchou a smutnou krajinou museli Židé putovat /a to dlouhých 40 let! /, aby si potom vážili krásné, úrodné své domoviny, zavlažované řekou Jordánem a Galilejským jezerem.

Je náš současný svět podobný více suchopárné poušti bez života, kde číhají zlé síly, nebo je náš svět jako životodárná, svěží, zelená krajina, podobná té nejúrodnější části Izraele – jeriškému údolí kolem Jordánu, kde je úroda 3x za rok!? Když se nám zdá, že spíše než rájem procházíme ve svém životě pouští, sídlem démonů, jsme ubezpečováni, že je Bůh s námi – podobně, jako byl s Izraelci při jejich putování pouští a jako posiloval Pána Ježíše při pokušení od toho zlého. Hospodin nás nenechá napospas poušti, hladu a žízni, nepřátelům, ani našim vlastním hádkám, rozbrojům a konfliktům. „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh... Já budu s tebou!“ řekl svému lidu, putujícímu z egyptského otroctví. „Ty jsi můj milovaný Syn, jsem s tebou!“ – to prožil Ježíš na poušti. A i nám dnes říká Bůh: „Já jsem s vámi až do skonání tohoto věku.“

Ježíšův pobyt v samotě, na modlitbách i v pokušeních, nás vybízí – zvláště v této postní době – abychom si i my dokázali najít čas v tichu a soustředění na modlitbu, rozjímání, sebezpytování, přemýšlení. A abychom zkoumali, zda nepodléháme různým pokušením. Pokušení upřednostnit hmotné věci před duchovními hodnotami. Na to Ježíš říká:

„**Nejen chlebem živ je člověk.**“ Pokušení ovládat druhé lidi, touha po moci a slávě. Náš Pán nám připomíná: „**Budeš se klanět jenom svému Bohu a jeho jediného uctívat.**“ Pokušením může být i snaha vyzkoušet si Boha, že mě chrání, že se mi nemůže nic stát ... A tak zněj varovná slova: „**Nebudeš pokoušet, nebudeš zbytečně a malicherně zkoušet svého Boha.**“

Na závěr přijmeme apoštolovu výzvu i povzbuzení:

„**Žijte rozumně a střízlivě, abyste byli pohotová k modlitbám. Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým. Vždyť láska přikryje množství hříchů**“ /1Pt 4,7n/.